

Varför ska man bikta sig och gå in genom den heliga porten?

Påven Franciskus talade under den allmänna audiensen om några av jubelårets kännetecken. Han betonade två: gå in genom den heliga porten och bikten. Om det första sade att det visar den tro man har på Jesus. Om det andra, bikten, sade han: ”Att ta emot det sakrament som försonar oss med Gud är att direkt erfara hans barmhärtighet.”

2015-12-16

I söndags (13 december) öppnades den heliga porten i Roms domkyrka San Giovanni in Laterano, och en barmhärtighetens port öppnades i varje stift i världen, liksom också i helgedomar och andra kyrkor som valts ut av biskoparna. Jubelåret pågår i hela världen, inte bara i Rom. Jag ville att den heliga portens symbol skulle finnas i varje lokalkyrka, för att barmhärtighetens jubelår skulle bli en erfarenhet som alla kan dela. På så sätt har det heliga året inletts i hela kyrkan och firas i varje stift som i Rom. Den första heliga porten öppnades mitt i Afrika. Och Rom är en synlig symbol för den världsomfattande gemenskapen. Må denna kyrkliga gemenskap intensifieras så att kyrkan blir ett levande tecken på faderns kärlek och barmhärtighet.

Detta betonades också genom datumet den 8 december som på 50 års avstånd förenade början på jubelåret med avslutningen av det andra vatikankonciliet. Konciliet betraktade och presenterade kyrkan i ljuset av gemenskapens mysterium. Kyrkan är spridd i hela världen och indelad i många lokalkyrkor, men den är ändå alltid enbart Jesu Kristi enda kyrka, den som han önskade och för vilken han offrade sig. Den "enda" kyrkan som lever av Guds egen gemenskap.

Detta gemenskapens mysterium, som gör kyrkan till ett tecken på Faderns kärlek, växer och mognar i vårt hjärta, när den kärlek, som vi ser i Kristi kors och i vilken vi försjunker, låter oss älska så som vi själva älskas av honom. Det är fråga om en ändlös kärlek, vars ansikte är förlåtelse och barmhärtighet.

Men barmhärtighet och förlåtelse får inte bara förbli vackra ord. De måste förverkligas i vardagslivet. Att älska och förlåta är ett påtagligt och synligt tecken på att tron har förvandlat våra hjärtan, och låter oss uttrycka Guds eget liv i oss själva. Älska och förlåta så som Gud älskar och förlåter. Det är ett livsprogram som inte får rymma avbrott eller undantag. Det driver oss att alltid ta ett steg till utan att tröttnas, vissa om att vi bärs upp av Guds faderliga närvaro.

Detta det kristna livets stora tecken förvandlas sedan till alla de andra tecken och symboler som präglar jubelåret. Jag tänker på alla dem som kommer att gå in genom en av de heliga portarna, som under dessa år är verkliga barmhärtighetens portar. Porten pekar på Jesus själv, som sade: ”Jag är porten. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och

han skall finna bete” (Joh 10:9). Att gå genom den heliga porten är ett tecken på vår förtröstan på Herren Jesus, som inte har kommit för att döma utan för att rädda (jfr Joh 12:47). Se upp så att inte någon snabb och smart person säger att man måste betala. Nej! Frälsning kan inte betalas. Frälsning kan inte köpas. Porten är Jesus, och Jesus är gratis. Han talar själv om dem som släpper in på fel sätt, och säger helt enkelt att de är tjuvar och rövare. Än en gång: se upp: frälsningen är gratis. Att gå genom den heliga porten är ett tecken på vårt hjärtas verkliga omvändelse. När vi går genom den heliga porten är det bra om vi kommer ihåg att vi också måste slå upp vårt hjärtas port på vid gavel. Jag står framför den heliga porten och ber: “Herre, hjälp mig slå upp mitt hjärtas port på vid gavel!” Det heliga året skulle inte bli särskilt verkningsfullt om vårt hjärtas port inte släppte in Kristus som gör så att

vi går till andra människor för att ge dem honom och hans kärlek. Så som den heliga porten står öppen, som ett tecken på att Gud tar emot oss, så skall också vårt hjärtas port alltid stå öppen för att inte utesluta någon. Inte ens människor som besvärar mig: ingen.

Ett viktigt tecken för jubelåret är också bikten. Att ta emot det sakrament som försonar oss med Gud är att direkt erfara hans barmhärtighet. Det är att finna Fadern som förlåter. Gud förlåter allt. Gud förstår oss också med våra begränsningar, han förstår också våra självmotsägelser. Med sin kärlek säger han också att just när vi erkänner våra synder och ber om förlåtelse, står han oss ännu närmare och manar oss att se framåt. Han säger: när vi erkänner våra synder och ber om förlåtelse blir det fest i himlen. Jesus firar: detta är hans

barmhärtighet: låt oss inte tappa modet. Låt oss fortsätta framåt!

Ofta hör jag folk som säger: "Jag klarar inte av att förlåta min granne, min arbetskamrat, min svärmor, min svägerska". Det har vi alla fått höra: "Jag klarar inte av att förlåta". Men hur kan vi be Gud förlåta oss, om sedan vi själva inte klarar av att förlåta? Att förlåta är något stort, men det är inte lätt, för vårt hjärta är fattigt, och det klarar inte av att förlåta av egen kraft. Men om vi öppnar oss för att ta emot Guds barmhärtighet mot oss, då får vi också förmågan att förlåta. Jag har ofta fått höra: "Jag avskydde den där människan, jag hatade honom. Men en dag gick jag till Herren och bad honom förlåta mina synder, och också jag förlät den människan". Detta händer varje dag. Och denna möjlighet finns nära oss.

Fatta därför mod! Låt oss leva jubelåret och inleda det med dessa tecken som bär på en stor kärlekens kraft. Herren skall gå vid vår sida och leda oss för att låta oss erfara andra tecken som är viktiga för vårt liv. Fatta mod och fortsätt framåt!

© Copyright - Libreria Editrice
Vaticana

Översättning tagen ur Vatikanradion

Libreria Editrice Vaticana/Rome
Reports

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
varfor-ska-man-bikta-sig-och-ga-in-
genom-den-heliga-porten/](https://opusdei.org/sv-se/article/varfor-ska-man-bikta-sig-och-ga-in-genom-den-heliga-porten/) (2025-11-19)